

Lug. 84

1

Danst och Suenst

Frans min kunniga Ståthög förskam det
alldrig att några brude till Danmark när de
rest till var det stämman och int. min några
Danst an vaken haende eller sam föra gjen
eller några varer som kallades Danst & men
Danstarna häpte jagade trävoren det mins
ja särskildt om den anledning en en
Lagnärkesägare kom ut för ett skogare kalaf
och lura från han att så till och med den
gamla Ståthöganden Klarentorn följde med
händerna du uppe i skogstygden var mig
rätt så mistrognas mot att Danst det så
nag. tenar en tagg om ståtternadhet ren att
att Danst häjät i Smäländ en farbror
tuy mej brukade säga men och brän och
Kerstan Tyrän det Danst ritta gång di
hemsakt Wäjö då ädelade di hortät

200 Numman det mesta an Staden och Sam-
kyrkan det allra vänta var att de brändes
arkivet som var förvarat i tornrummet det
går ju aldrig att ersätta Staden och kyrkan
rent rejält så emåningom utan en kyrka som
som till Backarön skulle var den största
den har legat ända till våra dagar nu ligger
Kronobergs Regimente där men arkivet det
kan inte vara rejält det är väl det som
en skymning över Källsjö och Källands
fornläst, när ja kom till Alsheden var
det några tjänste flickor som brukade
taga plats i Källenshamm men det skag inte
ensast var ut de flesta brukade komma
hem med ett barn en del kom hem så
fina klädda i hatta parasoll de skulle
ja imponera på oss andra men de blev
Q mest till ättlige var ut på en gång

ACC. N:R M. 12141:3.

FOLKLIVS-
ARKIVET
LUND

När det aldrig någonsin varit som bjöd upp
den de kallade dem allamuletter de brukade
vara tuktaka till Kåperhamnen och när när
hätte marknaden ja kännas en tis som
varit du i många ^{år} hon sa att de Svenska
törerna fick arbeta väldigt strängt int
ett dyg bättre än här hemma och att de
som hade det bra du di sa hon men så
gadt men de fattiga har det värre än
här ja detta var omkring 1894-95 men
för de så kallat tangjivande Finarna
i ettahundra låg det som ett skimmert över
Kåperhamnen och hade ju Sveriges Prinsess
och vidun som när när nästan den enda
veckotidningen på den tiden följde
traget hennes till och tillvaro till när
sam de Svenska Högliga och när den
Prinsessan Ingeborg kom hit så min

en gammal Prästfuru sade ja nu har
 vi fått Sersan tillbaka i för yngre årskick.
 Men det ser beträffan arbeteförhållande
 ut ja inget som ja har inte varit der
 handlarna de trädde ja de hade det så bra
 för de hade bättre jämfört än här hemma
 som svenska och danska fiskare handlade
 med varandra ut ja inte men att några
 Svenska fickor tag plats i Danska
 fisketåger höjde ja andring talas om det
 var väl från Hjälteklarna i så fall
 kurlpart och fraktes ut ja inget som
 de som varit till Danmark var i regel
 till Köpenhamn några som stannade der
 för alltid ut ja inte om från smäländ
 men när ja kom till Helsing var det
 ett annat förhållande der var visserligen
 inga danskar handlade men det varit många

Tänns till Kjörenkamm de arbetade mest på
 hotellen och många gifte sig där med danskar
 och blev koratta där och bliskingarna de hatade
 inte danskarna men de hatade Småland-
 ningarna så mycket mer Småland det var
 för de gamla där som kunde aldrig varit
 tängu in i Karlstiana de trodde att det
 var bara tjunglämmor och ba dertugor och githur
 Smålandringar nej fy femtan nej stycke
 skulle de ha men när de rest till Danmark
 hette det alltid att de för till Danne mark
 de gamla rade alltid Danne mark jätade
 en gammal granne han fyllde 75 år 1905
 ja prägade honom en gång om aldrig
 manfalken hade brukat vara till Danmark
 på arbete nej sa han inte ren det blev så
 pass bra i Sverige men näddaren 1868-69
 då svenskar ha till på att vänta i järn

da gick vi till fots stora sävskan till
Dahlsmark och arbetade på Tegellruken
men vi fick arbeta så hårt så det var
hara starka krasar som stod ut med det
da frågade ja honom om di fick bra mat
ja sa di kan man inte tälja på men det
värta var att di kokade rappa på kört-
kätt och det vämjdes vi vid så utsmutna
vi (det kunde inte var smaken så mycket som
omkryn för hästköt det var nag som om
vi kunde behöva äta rappa på hund eller
Patt) att Danke har berans här har
nag varit till här på orten fem inte mer
än en han har på Leruho en gammal
Skräddare heter Jönren men det heter alltid
Danke några Danke reder eller bruk
några festreder eller brädsorter angående
Träskor han har varit en Danke som arbetade

ACC. N:R M. 12141:7.

FOLKLIVS-
ARKIVET
LUND

7

2
på en tappelfabrik den var en skänning som
var väckmäntare och dessa träcker kallade för
Skänsträcker de var som små hästar och de
färdigmonterade den som den var de var
kladda på bristen med en täckspets
och de såldes på både skän och den var
det var för 1700 den fabriken den samman
med gamla kraftstationen Regulerings
inkop an var en vet ja int om men de
som hade råd brukade ta rej en tustera
tus köpenhamn om samman och då var
det naturligt att de köpte int kringor och
brunricker det hade de hemma men då
skulle ju ha ett ridutryg med rej
hem för egen räkning en gäng var det
ett sådant ränskap från Måheda ja
Tro det var 1895-6 då lindade de tyget om
magen på sina män och dessa i rinter

hadh köpt rej kaga hattar och dem hade
 de på och de de gamla i sina kappor och
 ja tror inte det var snäppet utan det var
 så gärlans såligt att kunna vara tullen
 om Svenskarna sått kongar i Danmark
 eller annan hemsläjd vet ja ingenling
 om Svenskarna som gjort sig till att ta
 Danke vet ja inga mer än att de torusna
 som kom hem och ville vara så fina de talade
 bara Danke så gadt det gick för att
 och på tal om historier för ja väl slut
 med en kungas historia Svensk kungen
 skulle ha fert och bjöd den Danske och
 han tackade för bjudningen men ville
 slät inte komma utan han fick taga
 sin kone med men då var kung och för
 taga så många konor och vill med dig
 8 Thara du kommer (nu är det väl avslut)